

‘Υστεροβουλία

“Ας ποῦνε ὅτι μόνα τους
Γράφτηκαν τὰ ποιήματά μου.
Θὰ ξεγραφτοῦνε
”Αν βγάλουν τὸ ἐγὼ μου.

’Εγὼ, πὸς γιὰ νὰ ζήσουν ἐκεῖνα
Σκότωσα κι ἔθαψα μέσα τους
Τὸν ἑαυτό μου.
’Αλλ’ ἂν ἐκεῖνα μὲ ξεθάψουν

Μὲ τὴ στάχτη μου θὰ τὰ ξαναγράψω.
Κι ἂν ἀναγεννηθῶ
’Απ’ τὸν ἐγωισμό μου
Μαζί του ἄς σκορπισθῶ.

Ἡ προοπτικὴ

- Τί εἶναι προοπτικὴ.
Εἶναι πολλὰ ἀλλὰ γιὰ μένα
Τὰ περισσότερα ἦταν τραῖνα.
Στὸ τέλος ἓνα.
Αὐτὸ πού ἔφτασε ὡς ἐδῶ
Στὸν τελευταῖο, πρὶν νὰ ξαναφύγει.
Μετά, καὶ στὸν προ-
Τελευταῖο μου σταθμό.
Στὸν ἴδιο πού ἔφυγα κι ἐγὼ
Πρὸ τριακονταπενταετίας
Καὶ σὰν συνταξιοδοτημένος
Μηχανοδηγὸς
Πρέπει τώρα νὰ κατεβῶ.
Σ' αὐτὸν ἢ ἴδια ὑπερταχεία
Ἐπεπλήρης πάλι

Με νέους ἐπιβάτες σὰν ἄλλη
Κι ἀγνώριστος, ὡς ὑπερήλικας, ἐγὼ
Κι ὅσοι ἀκόμα
Φυγαδευτῆρικαν ἀπὸ χρόνια
(Με εἰσιτήριο ὀλόκληρο ἢ μισό)
"Ολοὶ θὰ ξαναφύγουμε
Ἐντὸς ὀλίγου· με
Εἰσιτήριο ἢ χωρὶς
Κι ἐγὼ θ' ἀναχωρήσω
Δίχως νὰ διχασθῶ.
Θὰ πάω ἀπὸ ἐκεῖ
Ποῦ ἦρθε τὸ παιδί μου
Καὶ πιάνει δουλειὰ
Καὶ σχολάζει ὁ χρονοελεγκτής.
Στὸ τέλος τῆς διαδρομῆς
Θᾶχουν ἐξᾶλλου ἀλλάξει ὅλα
Καὶ τὰ βαγόνια – ἐκτὸς τῆς μηχανῆς.
Στὸ μεταξύ, ἴσως καὶ παραπάνω
Ἐπ' τὰ μισὰ τοῦ δρόμου
Θᾶχει, ἀσφαλῶς, ἀποσυνδεθεῖ
Καὶ τὸ δικό μου.
Ἔτσι ὅταν, τῆ θέση μου θὰ πάρει
Τοῦ παιδιοῦ μου τὸ παιδί
Ἐπατέρας του θὰ ξέρει
"Ο,τι γιὰ μένα ὁ δικός μου
Δὲ χρειάστηκε νὰ δεῖ.